

«Эмел»имиз не эди (1930–1940)

Исмаил Керим

(*Татарстан Джумхуриети Илимлөр Академиясы, III. Марджани адына тарих Институты; Кырым музендилик ве педагогика университети*)

Анълатма. Кырымтатарджа яйынлар арасында 1930-нджы сенелери гъяает меракълы ве салмакълы дергилерден «Эмель меджмуасы» сайылмакъта. Ишбу дерги 1930-нджы сенеден башлап 1940 сенесине къадар нешир этильди ве эпси олып 154 номери чыкъарылды. Нешир мевкъи Пазарчыкъ шеэрчиги о заманда Романияның теркибинде булунмакъта эди. 1930 сенелеринъ соңунаджек араб уруфатында чыкъарылып, соңъки он беш номери латин харфлери иле басылгъандыр. Дергининъ мундериджаты ве ёнелиши акъкъында логотипинде бойле изаат берильмекте: «Ильмий, эдебий, ичтимай ве икътисадий 15 куньлюк меджмуа. Месуль мудири – авулат Мюстеджип Аджы Фазыл».

Дерги башкъа девлетте, СССР-ге къаршы олгъан девлетте, чыкъъаны себебинден, сталин режимини сербест тенкъит этмеге имкяны олгъанындан, Кырымда кечирильген бутюн эгриликлер, акъсызлыкълар, зулумлар, яни «раскулачивание», зияллыарымызгъа ве дигер кадроларымызгъа къаршы мутхиш репрессиялар, ольдюрювлөр ачыкъ косытериле ве сталинистлерге къаршы лянетлер ягъдырыла эди.

Иште, макъаледе булар иле берабер кырымтатар тилининъ инкишаф меселелери, эдебий тилимиз акъкъында дискуссиялар, эдебий парчалар ве эдебиятшынаслыгъымызынъ базы ёнельме ёллары, фольклорымыз, тарихимиз ве тарихчилеримиз акъкъында сёз юрютильмекте.

Анахтар сёзлер: Кырымтатар куньделик матбуаты, арабъязылы «Эмель» дергиси, 1930 сенелеринде иджат эткен кырымтатар языджылары, кырымтатар фольклоры, эдебий тильнинъ шекилленмеси ве осьмеси.

Меселенинъ актуаллиги. 1920-нджи сенелери миллый укюметимиз са-есинде янъыдан гурьлеп башлагъан миллый медениетимизде чокъ кый-метли къазанчлар эльде этильди. Къырымнынъ озюнде, Русие ве четэль окъув юртларында тасиль алгъан бир сыра адтайип зияллыларымызынъ чокъ сыйфатлы, квалификациялы, самимий хызмет ве арекетлери нетидже-синде къыскъа девир ичинде медений кучномиз, интеллектуаль вариетимиз биркъач басамакъ даа юксельди. Бир чокъ илим адамларымыз, языдкыла-рымыз, оджаларымыз, медений хадимлеримизниң къалып ве кучылу исти-дат нуру, самимий чалышмалары, хызметлери иле халкъымызынъ гъайып этильген яхут меджбурен къаранлыкъларда къалдырылгъан интеллектуаль вариетини ярыкълатып, джанландырып арекетке кетирмеге башладылар.

Языкълар олсун, бу адтайип юкселиш чокъкъа сюромеди. 1928 сенеси майыс 8 геджесинде Къырым укюметининъ реиси Вели Ибраимов иле бе-рабер Мустафа Абдуллаев сталинджилер тарафындан къуршун джезасына огъратылдылар. Булардан башкъа Къырым укюметининъ чешит юксек макъ-амларында булунгъан даа 15 адам чешит йыллыкъ шиддетли хапс джезасы-на укюм этильдиктен соң, большевизмнинъ энъ мутхиши ве къюо тоталитар юваларында буюк хыз ве арапет алгъан вульгар социологизмининъ куфор гъаелери Къырымгъа да авушып ат ойнатмагъа башладылар. Халкъымызы-нынъ асырларджа топлагъан медений вариети ёкъкъа чыкъарылып, оны сакъламагъа, осытюргемеге ынтылгъан интеллигенциямызгъа исе, «буржуа миллетчиси», «дюнья империализмасынынъ агенти», «халкъынынъ хаин душ-маны» киби иблисджесине ярлыкълар такъылып, бутюнчиклери сталинджи-лерниң амансыз, аджымасыз репрессия дегирменине огърадылар.

Эсас къысым. Табий, шу сенелери кечильмез демир чубукъларынен, тырнакъ-сачынаджек силялы миллионларджа аскерлернен хоралангъан большевиклер девлетинде вульгар социологизми маразы бийлеген матбуатымызгъа къаршы яхут альтернатив фикир бильдирген газет ве журналлар кесин оларакъ чыкъарылмады ве чыкъарыламады.

Лякин тамам шу араларда, яни 1930 сенеси январь 1-ден башлап, Романияда, Пазарчыкъта, башкъа сиясий ве социаль дурумда яшагъан семет-дешлеримиз къырымтатар тилинде «Эмелъ меджмуасы» адлы журналны чыкъармагъа башладылар. Дергининъ эсасчысы белли къырымтатар адвокаты Миостеджип Улькусал эди. Базы хаберлерге коре, янъы журналнынъ адыны андаки шаиримиз Мемет Ниязий (1878–1931) къойгъан. Джентен эввельки аман-аман бутюн девринде «Эмелъ меджмуасы» араб харфлериле нешир этилип, эпси оларакъ 154 номери чыкъкъандыр. Ялынъыз 1939 сенеси 7-нджи (140) номеринден башлап метинлер латин уруфатында дердж этильди. Меджмуанынъ логотипинде мундеридже ве ёнелиши акъкъында бойле хабер берильмекте: «Ильмий, эдебий, ичтимай ве икътисадий 15 кунълюк меджмуа. Месуль мудири – авукат Миостеджип Аджы Фазыл».

Дергининъ 1-джи номериндеки «Ильк сёз»юнде язарларымыздан Умер Халид бойле дей: «Романияның, бильхасса Добруджа парчасында яшаян ве сайысы 180 бинъге чыкъкъан тюрклерин, фикир, илим ве икътисат ёлунда бирликте яшадыкълары ватандашларындан чокъ гери къалдыкъларыны дюшүнерек, бир меджмуя чыкъармагъа ниет ве тешеббюс итти. Бугунь чыкъмакъта олан тюркче газетлер хаджим итибарыле кучук ве мундериджат итибарыле даа зияде хавадистен (хаберлерден) муреккеп олдукълары корьдигимизден эдебий, тарихий ве икътисадий язы ве мунакъашалара мусаад ве земин ола биледжек бу «Меджмуя»ның бир ань эввель чыкъмасы люзюмине къаиль олдыкъ. Добруджа тюрклерининъ къучагъында дөгъып, чокъ кучук яшларында олан базы меджмуаларын интишар мейданындан аз вакъыт ичинде чекиле вирмелери умутсизлиге ве ясе (яскъя) дюшюрмиор. Чюнки бунлар халкъымызын рекъабетсизлигinden (конкуренциясы олмадыгъындан) зияде умут ве арзусындан тыш себеплер ве амеллер юзюнден девам идемемишлердир. Ёкъса миллетимиз окъумакъ, бильмек ве юксельмек дуйгъу ве истидаты яратылышинда мевджут олдугъы киби, куньден-куне ве, бильхасса буюк мухаребeden сонъра, инкишаф хызыны алмакътадыр» [1, с. 1].

Башлангъычта 8 саифелик олып чыкъкъан «Эмель меджмуасы» бираз вакъыттан 40 саифелик олды. 1-ндже номеринден башлап 47-ндже номеринеджек саифе сыралары узюльмедин девам этмекте эди. Лякин 1932 сенесининъ 1-ндже (48) номеринден саифелери эр номерде янъыдан косътерилгендер. Эминликнен сёйлемек мумкюн ки, о девирде миллий мединетимиздинъ тарихини, миллий ичтимаиетимизни, азатлыкъ оғурунда миллий арекетимизни объектив ве дөгъру суретте косътерген къырымтарларының екяне журналы «Эмель меджмуасы» эди.

Заманына коре кенди девлетчилиги олса да, советлер режимининъ идариеси алтында озь ватанында, Къырымда, шиддетли такъип ве зулум кечирген ватанпервер зияллыларымызының советлернинъ шовинист рухуна уймагъян эсерлери арды-сыра «Эмель меджмуасы»нда басылып турдylар. Меселя, Б.Чобан-заде ве А.Герайбайның назм парчаларындан башлап, М.Нузет, К.Джаманакълы, А.Одабаш, Ш.Бектуре, Н.Челебиджихан, А.Лятиф-заде, У.Ипчи, А.Къадри-заде киби зенгин истидаткъа саип шаир ве языджыларымызының эсерлери журналның озунде басылгъындан гъайры, 1935 сенеси кене «Эмель меджмуасы» тарафындан Косътендежеде «Къырым шиирлери» серлевасынен топlam оларакъ нешир этильди. Гъает эдibanе суретте язылгъян ишбу эсерлернинъ чокъусы ватан-Къырымгъя бесленген севги ве сыйджакъ дуйгъуларының, самимий мераметтинъ акси эдилер. Эсерлернинъ адларына дикъкъат этинъиз: М.Нузетнинъ «Къырымгъа», К.Джаманакълының «Къырым дагълары», «Къырым чёллери», О.Рухийнинъ «Гузель Къырым», М.Ниязийнинъ «Добруджадан санъа се-

лям кетирдим», «Ешиль ада», Темурджанынъ (А.Одабашнынъ) «Юрдум» ве дигерлери.

1920 сенелерининъ экинджи ярысындан башлап коммунистлер Кырымда улу И.Гаспринскийнинъ адыны да орталықтан къалдырдылар. Лякин буюк мутефеккиримизниң халкъ юрегинде алгъян ерини онъа нисбетен къальплердеки сыйджакъны сувутып оламадылар. Назмиет иле гъает аз оғырашқын эдиппер биле И.Гаспринскийге багъышлап шиирлер яздылар. Меселя, А.Одабашнынъ «Улу бабай» эсеринде буюк эдимизниң алидженап хызметлерине юксек къыймет кесиле ве гъарип татарнынъ миллий деградациясы себеплеринден башлыджалары косытериле:

Хэр кес келе ойнап куле яшай эди
Яш Кырымнынъ бол баҳытлы шенъ багъында,
Ялан дюнья дженнетлери ясай эди
Къарт татарнынъ сатып чыкъын юртларында...

Аслында «Эмель меджмуасы»нынъ эдебиятшынас ве текстологларымыз ичон де чокъ эмиети бар. Меселя, Ш.Бектуренинъ «Хакъкъым ичон», Н.Челебиджиханынъ «Бастырыкъ» киби шиирлерининъ метинлери эввель басылгъян вариантынен къыяс этильсе, базы сөз шекиллери, атта услуп къалыбында биле феркъ сезилир ве шу парчаларнынъ озыгүон, асыл нусхаларыны тиклемек иши, дигер ильмий-эдебий тедкъикъатлар енгиллешир эди. «Эмель меджмуасы»нынъ 1940 сенесинеджек чыкъынан 154 номерини тарап эдебий эсерлерни айрыджа чыкъарсакъ, занымызджа, бир къач том эдебий эсерлеримизниң топламыны да корымек мумкун оладжакътыр. Назм, несир ве драматургиясаасында къалем ишлекенлерден Б. Чобан-заде, Джәфер Сейдамет, М.Ниязий, А.Арслан, Мемет Алим Вани, А.Къадризаде, Акъкъий Юнус, К.Джаманакъылар, Чорабатыр, Къонъуратлы, Усеин Зеки, Шайип Вели, Махфуз, А.Лятиф-заде, Къобаддин Меншаш Меджит, Текин, Номан Байбору, Айран Токъ, Джавкъайтар, Мустафа Амет, Нураддин, Эюп Муси, Неджип Аджы Фазыл, Адвие Ашым Умер, Раиф Герай, Куньсюер, Ариф Икмет, Риза Халил, Кырымлы Яныкъ, Осман Амди, Сервер Турупчы, Рефат Мидат, Чолпан, Абляким Джавулдар, Бекир Акъджар ве чешит аббревиатуралар алтында дигерлери бедий эсер бастыргъанларыны коремиз. Иште, «Эмель меджмуасы»нынъ бутюн 154 номерини тарай-тарай эдебий эсерлер иле багълы юкъарыдаки муэллифлерни айырдыкъ.

Чокъ сенелер кечкен сонъ, яни 2010 сенеси, анкаралы Унъсал Акъташнынъ ишбу сойадлар, тахаллюслер ве базы аббревиатураларны ачыкълагъан парчасы нешир этильди. Парчаны неширге азырлагъян унълю лексикографымыз, Кырымда (Къарасувбазарда) белли иш адамы Ресуль Велиляев тарафындан тешкиль этильген Б.Чобан-заде Фонду халкъара мукяфаты-

нынъ лауреаты мерхум Саим Осман Карабахан эди (Bağçesaray.–2010.– № 63–64.– С. 20). Уңсал Акъташ бойле ачыкълама япа: «Кырымлы Йылмаз» – Джәфер Сейдамет Кырымэр; «Кырымлы Йигит» – доктор М. Эдиге Кырымал; «Орлу» – Селим Ортай; «Гюльтекин» – Ибраим Отар; «А.Къ.» – Амет Къаракъая; «Кырымсар» – Али Кемал Гёкгәрай; «Темирчили» – Керим Токътар; «Тотманлы» – Бекир Акъджар (Бекир Мухиттин); «Текин» – Мюстеджип Ульюкосал; «Добруджалы» – Мюстеджип Ульюкосал; «М.У.» – Мюстеджип Ульюкосал; «М.Я.» – Мурат Якъупогълу; «А.З.» – доктор Абдулла Зихни Сойсал; «М. Алач» – Сабри Арыкъян; «О.ö.» – Сабри Арыкъян (ялынъыз 25-нджи номерде); «Тонъгъуч» – Исмаил Отар; «Чорабатыр» – Рашит Ашкъи; «Озыкъырим» – Исмаил Отар [2, с. 20].

Тахаллюслер сырасыны косытерген соңъ, Уңсал Акъташ бойле бир меракълы изаат да къошмакъта: «Эмель» буюнесинде (къурулышында) даха бир къысым мюстеар (такъма ад) исимле чыкъан языларын сахиплерини озель себеплерле шу сафхада язмакъ дурумында дегилиз. Илерики йылларда уйгъун весилелерле бунларды да язмайы дюшюнүөрүз» [2, с. 20].

Косытерильген шахсларнынъ бутюнчиги (Кырым язарларындан маада) кырымтатар эдебиятынынъ ич огредилемеген деври ве муэллифлеридир. Аслында «Эмель меджмуасы»нда нешир этильген бир чокъ шиирлер ве икяелдерден гъайры, адайип драма эсерлери де булумакъта. Назмиетизни алсакъ, 1930 сенеси басылгъян энъ эввеля Мемет Ниязийнинъ индженер вари дюльбер, терен фельсөфий парчалары: «Булутлы бир уфукъ тулувы», «Койлю достума», «Рухумын энини» киби дөртлюклерinden башлайракъ, 1931 сенеси айры китап оларакъ чыкъкъан «Сагыыш» («Сагыынма») адлы назм джыйынтыгъына баргъанджек, иджадий ёнелишлерининъ юксеклигини айрыджа къайд этмелимиз. Мемет Ниязийнинъ бириндже шиирлер джыйынтыгъы 1911 сенеси Истанбулда «Итхәфат» («Багъышламалар») серлевасынен чыкъкъан эди. Бундан соңъ, биз онынъ назм парчаларыны «Яш татар язылары» (Истанбул, 1913) топламында, «Кок китап» (Истанбул, 1919), «Кырым шиирлери» (Косытендже, 1935) киби меджмуаларда да коремиз [3].

Аслында «Эмель меджмуасы»нда басылгъян шиирлерге козь ташлагъанда, нелер корюнмекте? Къонъуратлынынъ «Заваллы халкъым» (1931), Усеин Зеккининъ «Асрет» (1931), А.Арсланнынъ «Ненемин масалы» (1931), Акъкъий Юнуснынъ (Багъчасарай «Зынджырлы» медресеси муаллимлериinden) «Тарихтен бир давуш» (1931), Чорабатырнынъ (Рашит Ашкъининъ) «Тиль къуруттайы» (1932), «Ниязийге» (1932), «Джуртумчон» (1933), «Кырым, сенден кечемем» (1935), «Къайгъы» (1935), «Ниязий» (1935), «Турнам» /Осман Джудининъ хатрасына/(1935), «Джашларгъя» (1935), «Тилек» (1935), «Байрагъым» (1935), «Татарджылыкъ ясайлар деп зорлагъанларгъя» (1936), «Байрам» (1936), «Сюемен» (1936), «Джыйын ясадыкъ»

(1936), «Кочелер» (1936), «Къаргыыш» (1937), «Къурултайджылара» (1937), «Ачув-къаргыыш» (1938), «Хайды, мылтық башына» (1938), «Чатыргъа» (1938), «Атайгъа» /Ататюркке/ (1939), «Къочанайгъа» (1939), «Московлара» (1939), «Къырымлы джашларгъа» (1939), «Ах, Къырым» (1939), «Бир арслангъа бинь аюв» (1940), Шаип Велининъ «Муаллим Ниязийге» (1933), Махфузның «Ачлық хатрелери» (1933), Къобаддин Менша Меджитинъ «Къырымгъа» (1933), Номан Байборуның «Челебиджихангъа» (1934), «Ачув» (1938), Айран Токъының «Тилегим», (1934), «Джуртум ичюн» (1934), «Татарлыкъе» (1935), Джавкъайтарның «Къырым» (1935), Мустафа Аметинъ «Ай, орайман» (1935), «Джуртум» (1937), Нураддининъ «Миллет» (1935), Эюп Мусаның «Чилле геджеси» (1935), Неджип Аджи Аметинъ «Ниязийнин ташына» (1935), Неджип Аджи Фазылның «Татар кызына» (1935), Адвие Ашым Умеринъ «Гъарип торгъайман» (1935), Раиф Герайның «Ешиль юрт» (1936), Куньсюеринъ «Ильхам бермий» (1936), «Талакъ болмасун» (1937), «Ешиль юрт» (1938), Ариф Икметинъ «Москвагъа хитап» (1936), Мустафа Аметинъ «Оксюз Алиниң тербисе» (1936), «Къурултай» (1937), Б.Дж.-нинъ «Раиф Герай къардашыма» (1936), Токътамаззының «Достум Чорабатыргъа» (1936), А.Меметинъ (Русчукъ) «Эшиткендөн бери джанаман» (1936), Халиль Аблакиминъ «Очум» (1937), «Джуремиз» (1937), М.Х.-нинъ «Челебиджихан» (1937), Риза Халилдинъ «Тилегим» (1937), С. Турупчының (Варшава) «Къара талий» (1937), «Салгъыр къатында» (1938), М.А.В. (Мемет Аджи Ванининъ) «Койде джума» (1937), Осман Амдининъ «Бахарь» (1937), И.Ф.-нинъ «Къурултай» (1937), Нуреддин Болатның «Апакъайларгъа» (1938), М.Ф.-нинъ «Шу джуректе не бар» (1938), Деръядалның «Миллете ол файдалы» (1938), Чолпанның «Улькер»ге (1939), А.Б.Дж.-нинъ «Етим Джантемир» (1939).

Икәлерни алсакъ, Текининъ (Мюстеджип Ульюсалның) «Аджи Къадыр акъай» (1935), Мемет Аджи Ванининъ «Уюшалмагъан эки аркъадаш» (1937), И. Сурманың «Балыкъчи Мурат» (1937).

Драматургиягъа айт эсерлерден Текининъ (Мюстеджип Ульюсалның) «Байрам шенълиги» (1934), Неджип Аджи Фазылның «Къырым» (1934), Сание Афетинъ «Турмуш кузъюси» (1939), Исмаил Аджи Зиядин «Чорабатыр» пьесасы хусусында (1940).

Журналда басылған фольклор къысмыны да айрыджа анъып кечмек керектири. Чокъ зенгин лексика ве озығион бедий образларле джюлялангъан парчалар, халкъ ағызы яратылдырымызының битмез-тюкенмез бир океанус олдуғыны ачыкъ косытермекте. Халкъымызының бедий эдебиятындан айрылмаз къысмы сыйфатында бугунъде де яшатылмасына имкянлар булунмакъта ве тилимизни сакъламакъ ичюн булуна бильмеси къаттый шарттыр. Меджмуаның сенелер девамындаки саифелеринде растрладыгъымыз «Сувукъ Сув мухаджирлер тюркюси», «Чорабатыр дестаны», «Къырым дестан-

лары», «Къырымджа айтымлар», «Ногъайлар» (1933.– №8) [4], «Тюркю ве чынълар», «Фольклор топлама меселеси», «Къырым халкъ эдебияты ве саз шаирлери», «Чынъ ве чынъдаки макъсат», «Халкъ эдебияты», «Аталар сёзлери», «Басылмаян аталар сёзлери», «Эдиге батыр», «Чынъларның лугъатчеси» ве чокъ дигерлери. Даа къошмалы ки, бу ве бойле парчаларның чокъусы ялынъыз бир номерде дегиль де, бир къач номерлер девамында басылдылар.

Къырымтатар эдебиятының тарихине келиндже, аля бугунь аз огрильген дереджеде олгъян ханлыкъ деври «Эмелъ меджмуасы»нда озюнинъ аксини тапкъандыр. Журналның 1-нджи номеринде «IV Махмуд Герайның бир шири» нам парчаны коремиз. Шиир XVII асырда язылса да, чокъсу сатырлары къолай-къолай окъула ве анълашыла. Эм бу парчаны окъуғанда, хатримизге эки асыр соң язылгъан Тохтаргъазының язылары джанлана. Махмуд Герайда:

Кими маиль олмуш мал дюньяе,
Кими наиль олмуш тадж ве бекъяе,
Кими дервиш олмуш китмиш...

У.Ш. Тохтаргъазының «Дюньяда не вар?» парчасында:

Кими киер алтын тадж,
Кими бир пула мухтадж...

Акъикъатен, классиклеримизниң языларыны талиль эткенде, базыда араларында асырларджа девир месафelerи олса да, бири-бирине якъынлыкъ, бири-дигеринен узвийлик, тамырдаш, къардаш, ветандашлыкълары ачыкъ корюнмекте.

1920 сенелерининъ экинджи ярысында Къырым матбаасында эдебиятымызының тарихини айдынлаткъан Б. Чобан-заде ве А.Лятиф-задениң ильмий макъалелери басылгъан эди. Шу саада шаиримиз А.Герайбай да баягъы чалышты. Лякин оның «Къырым эдебиятына бир бакъыш» адлы буюк аджимли ве зенгин малюматлы макъалеси ялынъыз вефатындан соң, кене де «Эмелъ меджмуасы» тарафындан нешир этильди.

Юкъарыда «Эмелъ меджмуасы» 1930-нджы сенелери, Къырым теэссюофли ве къыйын вазиетте булундыгъы заман, къырымтатарлар ве оларның вазиети акъкъында объектив хаберлер берип тура эди – деп къайд эттик. Буның энь ачыкъ мисали 1917 сенесинде биринджи къырымтатар миллий укюметининъ арбий министри Джәфер Сейдаметтинъ макъалелеридир. Къырымтатар тилинде кендисине екяне, лякин метанетли ве джесюр минбер булгъан Дж. Сейдамет 1930-нджы сенелери «Эмелъ меджмуасы»нда

«Иш», «Къырым истикъял давасы», «Къурутай ве Къырым истикъялы» киби адтайип макъалелеринде 1917–1918 сенелери Къырымда ве дигер тюркй регионларда миллий азатлыкъ арекетлери хусусында тафсилятлы ве зенгин малюмат бере. Бундан гъайры, Дж.Сейдамет къайсы бир укюметте къырымтатарлары хусусында чыкъышта булунса, «Эмел межмуасы» аман шу акъта тафсилятлы хабер бере эди.

1920-нджи сенелерининь соңу ве 1930-нджи сенелерининь башында советлер девлетининь бутон кошелеринде олгъаны киби, Къырымда да дешетли суретте «раскулачивание» арекети олып кечти. Бинълернен къырымтатар аилелери эвлеринден, мал-мулькюндөн маҳрум къалып, бинълернен де ботен ерде къурбан олалар. Къырымдан чыкъарылып Урал дагъларына, Орта Асия къумлукъларына сюрюлелер. Шу арада Къырым матбуатында «кулакларны, хайнлерни джезалав вакъты кельди» къабильде яйгъара къопарыла. Ачлыкъ, зорбалыкъ, олюм дешетине оғърагъан бинълернен къабаатсыз бала-чагъа, къарт-къуртны къорчалап – «Бу недир?!», «Бу артыкъ ачыкътан-ачыкъ геноциддир!» – деген лаф чыкъарылмады, чыкъарыламады... Къырымтатар тилинде тек «Эмел межмуасы» бунъа къайгъыра бильди. Ветандашларына хисдеш, къальпдеш, дуйгъудашлыкъле джан-юректен яныкълады. Халкъымыздынъ усътюндөн зулумны токътатувгъа чагъырды. «Эмел межмуасы»нынъ 1930 сенеси 11-нджи номеринде басылгъан «Бир кереден 48 вагон» [5] адлы макъаледе бойле хабер бериле: «Вахший ЧЭКА бир къач сенеден бери Къырым муневверлерини, руханийлерини, зенгин сынфины тутып-тутып хапс идиор, ольдириор, бузлу тундралар ичине сюргүн идиор. Бинълердже гъайып идилен бу заваллылардан башкъа, кечен рамазан ичинде бир де топлуджа тевкъифате башланды. Къырым ярым аласынынъ хэр тарафыны бу дефа умумий бир атеш далгъалары къаплады. «Раскулачивание», яни варлыкълы кимселери парчаламакъ шиары алтында япылан бу вахишет нетиджесинде Къырымын бутон койлеринден юзълер, бинълердже аналар чолукъ-чоджукуларыле берабер там манасыле аччыплакъ, перишан бир алда станция мевкъилерине къурбан чалынаджакъ хайван сюрюлери киби топланып. Шехэрлерде бунлара варынаджакъ ер тедаригине лязим корюндиги кимселер де бунлары ичерие алмагъа джесарет идемеерек, ёллар ичине, къая къувукъларында къалырлар...».

Бундан соң 1930-нджи сенелерининь башында олып кечкен ачлыкъ да тафсилятлы оларакъ косътерильмекте. Джәфер Сейдаметтинъ бунъа маҳсус «Къырымда ачлыкъ» макъалеси де бардыр [6, с. 369–371].

Эбет, бу дешетли вакъиалар акъкъында ерли матбуатта я агъыз ачылмаз, я да бам-башкъа левхаларда косътерилир эди.

«Эмел межмуасы» саифелеринде корюнген ярыкъ левхалардан бири де тарих илимиدير. Ве тарих илимине далгъан шахсиетлерден энъ корюмлиси де Керч тарафларында дөгъгъан генчлеримизден Абдулла Зихни Сой-

сал (1905–1983) эди. Онынъ тарих иле ильгили ильк парчасы «Лех архивлениде Къырым иле багълы весикъалар. Мурад Герай Султан бин Мубарек Герай Султаннынъ мектюби» нам серлевасыле «Эмель меджмуасы»нынъ 1930 сенеси 19-нджы номеринде басылгъандыр [7]. «Эмель меджмуасы» саифелеринде Абдулла Зихни ақътында бойле малюмат була бильдик. Абдулла Зихни Керчъ дживарындаки койлерден биринде дөгъды. Истанбул да-рульфунуны тарих шубесини битирип дипломыны алған сонъ, Польшада, Krakow университетинъ тарих факультетинде, доктора тезини япмагъя башлады.. 1933 сенеси анда докторлық диссертациясыны къорчалады. Айны университетте ве Варшава университетинъ Шаркъ институтында чалышты. Сиясий меселелерде фааль иштирак этти.

1930-нджы сенелери Къырым тарихинен багълы онларнен мукеммель араштырмалары «Эмель меджмуасы» дергисинде басылды. 1939 сенеси Варшавада Сойсалнынъ леҳдже (полякча) «Ян Казимир деврине айт весикъалар» адлы 104 саифели китабы нешир этильди [8]. Китапта Къырым ханларынынъ Лех къыралларына ёллагъян 54 ярлыгъы да лех тилине чөврилип берилемекте.

Тедкъикъатларынынъ бирисинде Лехистан архивлеринде булунгъан Къырым иле багълы весикъаларгъа дикъкъат чекерек, бойле хабер этмекте: «Бахс идеджегим пек къыйметли весикъалар буранынъ китапханелери иле Умумий Архивинде (Glowny Archiwum) булунмакътадыр. Krakowда булунанлар XVII–XVIII асырлара айт иди. Халбу ки, сонъ булдугъым хазинелер XV асырын ныхаетлери ве XVI асырын иптидаларындан башлаяракъ, сонъ заманлара къадар девам итмектедир. Бинаэналейх, бунларын арасында даха къыйметли ве интересан малюматы мухтива ярлыкъларын мевджудиетини мемнуниетле къайд идеджегим. Бу весаикъын (весикъаларын) Умумий Архивде буленан къысмы сонъ Лехистаннынъ инкъыса-мында (айрылмасында) Русиее накъиль идилерек, Петроград архивинде мухафаза идильмиш ве узун мүддөт орада къалдыкътан сонъра, енъи Лехистан хукюмети 1923 сенеси бунлары текrar эски ерине иадеे мұваффакъ олмуштыр. Бу мұхим весаикъын къысм-ы-азамы гузель къаблар де-рунинде гъает итина иле мұхафызы идильмиш... Учь юзе къарип (якъын) ярлыгъын буленмакъта олдугъыны корьдим. Бунлар арасында ханлар тарафындан эски лех лисанында язылмыш оланлары да вардыр. Бунларын ханлар тарафындан язылдыгъыны узеринде буленан мұхюрлеринден аньлашылмакътадыр. Ичерсинде ики метро къадар узунлыгъында ве гъает гузель диваний хат иле языланлары да вардыр. Бу къыйметли хазиненинъ керек бизим ве керек Аврупа мюверрихлере (тарихчилерине) анджакъ эсаслы бирер менба оладжагъы ашикъяр олмакъте берабер түрк лисаныле оғърашан ориенталистлер ичюн де буюк къыймети хаиз оладжакъла-рындан шупхә ёкътур. Чюнки бунларда буғунь гъайр-ы-мюстамель олан

(къулланылмагъан) пек эски тюркче (чагъатайджа – А.З.) келимелере сыкъ-сыкъ тесадуф идильмектедир...».

«Эмель меджмуасы»ны саифелерken Сойсалның тарихле бағылы шу сыра парчаларыны расладыкъ:

Зихни А. (Краков, Польша). Къырым ханларыле Полония къыралларының сиясий мунасебетлери. Гъазы Герай-хан бин Девлет Герай-ханнының мектюби // Эмель.– 1931.– № 12 (36).– С. 405–409.

Зихни А. (Краков, Польша). Тарих сахибелери. (Гъазы Герайның лех къыралы З-нджи Буюк Августкъа кондерген ярлыгъы ве кендини акъында малюмат) // Эмель.– 1932.– № 4.– С. 6–16.

Зихни А. Липка татарлары ве ислям дюнъясы иле мунасебетлери // Эмель.– 1934.– № 4.– С. 18–27.

Зихни А. Аджы Селим Герай Ханнының бир ярлыгъы мунасебетиле // Эмель.– 1934.– № 5.– С. 1–13.

Зихни А. Бир лех колонистинин Къырым хатыраты // Эмель.– 1934.– № 6.– С 1–7.

Зихни А. Ислям Герай Ханнының лех къыралы иле муахедеси (антлашмасы) // Эмель.– 1934.– № 9.– С. 1–19.

Зихни А. Дёрдюнджи Мехмет Герай Ханнының Лехистана буюк ярдымы // Эмель.– 1934.– № 10.– С. 25–28; № 11.– С. 13–17; № 12.– С. 9–12.

Зихни А. Тарихи къыйметли бир весикъа. (Бир эджнеби тарафындан Къырым ханына миннетдарлыкъ мектюби. Оригиналы толусынен берильмекте) // Эмель.– 1935.– № 2.– С. 11–16.

Зихни А. Къырымын Тюргие ве Лехистан иле мунасебети. (Къырым ханлыгъына айт) // Эмель.– 1935.– № 8.– С. 8–18.

Зихни А. Къырым Къанун-ы-Эсасийси. (Къырым ханлыгъына айт) // Эмель.– 1935.– 9.– С. 13–21.

Зихни А. Къырым Лехистан достлугъы. (Къырым ханлыгъына айт) // Эмель.– 1935.– № 10.– С. 14–23, 29.

Зихни А. Къара Мустафа – Александр Сулькевич // Эмель.– 1936.– № 1.– С. 16–22.

Зихни А. Татарлара даир базы муляхазалар // Эмель.– 1936.– № 3.– С. 9 – 15; № 4.– С.– 16–19; № 5.– С. 9–12; № 6.– С. 9–12.

Зихни А. (Сойсал). «Прометей» милләтлеринин диль конферансы. (Истикълял давасында булунгъан «Прометей» тешкилятына ашагъыда-ки регионларның милләтлери киргендир: Азербайджан, Гурджистан, Дон, Идиль-Урал, Ингрия /Ижора/, Карелия, Коми, Къырым, Кубань, Шималий Кавказия, Туркестан ве Украина) // Эмель.– 1936.– № 7.– С. 16–33.

Зихни А. (Сойсал). Варшавада Къурултай байрамы. (Къырымдаки I-нджи Къурултайгъа даир) // Эмель.– 1937.– № 1.– С. 14–23.

Зихни А. Къырымтатарларының культуры ве къадынларның тарихте-
ки ролю // Эмель.– 1937.– № 4.– С. 25–27.

Зихни А. (Сойсал). Варшавада Къурултай мерасиминде нутукълар //
Эмель.– 1938.– № 2.– С. 23–31.

Зихни А. (Сойсал). «Эдиге батыр». (Макъале ве текст) // Эмель.– 1939.–
№ 8 (141).– С. 14–21; № 11 (144).– С. 22–25; № 12 (145).– С. 20–23; 1940.–
№ 1 (146).– С. 22–25; № 2 (147).– С. 18–22; № 3 (148).– С. 15–19.

Зихни А. (Сойсал)ның «Ян Казимир деврине аит весикъалар» китабы
хакъкъында. (Макъаледе бойле дениле: Якъында Варшавадаки Шаркъ ин-
ститутының докторы Абдулла Зихни Сойсал аркъадашымызын лехдже
(полякча) «Ян Казимир деврине аит весикъалар» намыле къыйметли бир
китабы чыкъыштыр. 104 буюк сахифей ве учь адед ярлыгъын фотогра-
фыны хави (къапсагъан) бу эсер... мезкюр Институттынъ директоры
мухтерем профессор, доктор Ольгерд Гурка ве айны институттынъ реиси
С.-сенатор Станислав Седлеки тарафындан ильк сөз язылмыштыр. Сойсал
тарафындан язылан баш языда Лехистаннынъ муҳтелиф күтюпхане, аршив
ве музелеринде Къырым ханлыгъына аит 1000-ге (!) якъын ярлыкълар бу-
лундыгъындан баҳс идиор) // Эмель.– 1939.– № 8 (141).– С. 26–28.

Польшада Абдулла Зихни Сойсал иле берабер шу арада Къырым тари-
хини чоқътан ве терен оғренгенлерден Арслан Кричинский (1887–1939) де
булунмакъта эди. 1911 сенеси Санкт-Петербург университетинъ юридик
факультетини битирдиктен соңра, Арслан Кричинский Варшавагъа кетип
мусульман джемиетлеринде фааль чалыша. 1917 сенеси къырымтатар Къу-
рултайының даветинен Къырымгъа келе. 1918 сенеси бу ерде Къырым
укюметининъ башы Сулайман Сулькевичинъ канцеляриясында реислик
япа. Тамам шу арада Къырым архиви материалларыле файдаланаракъ, эки
китаптан ибарет «Очерки русской политики на окраинах» чалышмасыны
язып 1920 сенеси Бакуда нешир эте.

Кене де шу арада «Эмель меджмуасы»нда Къырым тарихи иле бағылы
чалышмаларыны арды-сыра баскъан Къырымлы Абдулла оғылу Асан эди.
Истанбул архив ве күтюпханелеринде Къырым тарихи иле бағылы араштыр-
маларындан «Эмель меджмуасы»нда онынъ «Адиль Герай Султан» (1933),
«Энъ эски заманлардан Герайлар деврине къадар» (1934), «Вияна оғонде
Къырым суварилери» (1935), «Таракъ тамгъянинъ эфсанеси» (1935) киби
тедкъикъатлары нешир этиле.

Ишбу Къырым тарихчилери сырасына Амди Герайбайның да чалыш-
масыны къошаракъ, Джәфер Сейдамет буюк гъуурнен чоқътан арз эт-
кен ильмий ёнелиш акъкъында маҳусус макъале яза. Серлевасыны «Ильк
адым» къойып, яни «темель ташы къюлды ве энди бу гъает муйим ве керек-
ли ильмий ёнелишни илерилетмек, осътюрмек керек» манасында «Къырым
тарихини, бильхасса миляддан беш-он асыр эввель Къырыма кельмиш ве

ерлешмиш олан эски тюрк къабилелерининь тарихлери...» ишленеджеги-ни сўйлэй.

Нетиджелеме. Умумуен алгъанда, «Эмель меджмуасы» къырымтатар миллий медениети, тили ве эдебияты, ичтимаиети ве тарихининъ энъ парлакъ саифелеринден биридир. 1930-нджы сенелери Къырымдаки халкъымыз дешетли зорбалыкъ, зулум, мутхиш репрессия ве гъайыплар алтында булундыгъы заман, башкъа бир мүйтте ве дурумда булунгъан диаспора-мынынъ акъыл-ферасети, тешкилий усталыгъы, къайнакъ руху ве миллий ирадеси саесинде къырымлылыкъны, ветанперверликни, миллий гъуур ве миллий азатлыкъны кене де байракъ этип котерип, самимий ынтылышлар-ле миллий ёнелишишимизни, медений ве тарихий акъынтымызын дурдурма-дан чалыштыртты.

«Эмель меджмуасы»нда акс этильген вариет бугунъде джумлемиз ичюн алтын бир фонд олмасындан гъайры, арды-аркъасы кесильmez, битмез-тю-кенмез медений ве тарихий гъыда чокърагъыдыр дее билирмиз.

КЪУЛЛАНЫЛГЪАН ЭДЕБИЯТ

1. *Halid U. İlk söz* // Emel. 1930. № 1.
2. *Unsal Aqtas*. Bazı soyadların açıklamaları // Bahçesaray (İstanbul). 2010. № 63–64.
3. *Mehmet Niyaziy*. Ithafat. İstanbul. 1911; Yaş tatar yazıları. İstanbul. 1913; Qırımtı şairleri. Köstence. 1935.
4. *Noğaylar* // Emel. 1933. № 8.
5. Bir kereden 48 vagon // Emel. 1930. № 11.
6. *Seydamet C. Qırımda açlıq* // Emel. 1931. № 9.
7. *Soysal Z. Leh arxivlerinde Qırımlı ile bağlı vesiqalar. Murad Geray Sultan bin Mubarek Geray Sultannıň mektübü* // Emel. 1930. № 19.
8. *Soysal Z. Yan Kazimir devrine ait vesiqalar*. Warszawa. 1939. 104 p.

Напи «Стремления» (1930–1940)

Исмаил Керимов

(Институт истории им. Ш. Марджани АН РТ;
ГБОУВО РК «Крымский инженерно-педагогический университет
им. Ф. Якубова»)

Аннотация. Одним из наиболее авторитетных журналов на крымскотатарском языке 1930-х годов является журнал «Эмель», издававшийся в местечке Пазарчик (Румыния) с 1-го января 1930 года по 1940-й год. В отличие от всей другой крымскотатарской периодики «Эмель» вплоть до конца 1930-х годов был арабографичным и лишь последние номера вышли латинизированным шрифтом. Всего издано 154 номера. Характер журнала в логотипе указан следующим образом: «Научный, литературный, общественный и экономический журнал. Выходит один раз в 15 дней». Главным редактором журнала являлся известный крымскотатарский писатель, публицист и общественный деятель Мюстеджип Аджы Фазыл (Улькюсал).

В журнале систематически отражались различные проблемы языка, литературы, культуры и общественной жизни крымских татар. В том числе многочисленные критические замечания по выводам языковых конференций 1927, 1929 и 1934 годов, а также дискуссий о крымскотатарском литературном языке. Опубликован объемный художественный материал: поэзия, проза, драматургия. Множество статей посвящено критике сталинской политики в СССР. Разоблачались истинные причины раскулачивания и многочисленных репрессий национальных кадров, ученых, писателей и учителей в Крыму.

В статье в общих чертах анализируется содержательная часть издания, связанная с крымскотатарской диаспорой Румынии. Делается попытка атрибуции некоторых псевдонимов и аббревиатур.

Ключевые слова: Крымскотатарская периодическая печать, арабографичный журнал «Эмель», крымскотатарские поэты и писатели 1930-х годов, фольклор, проблемы становления и развития крымскотатарского литературного языка.

Сведения об авторе: Керимов Исмаил Асанович – доктор филологических наук, профессор, директор Научно-исследовательского института крымскотатарской филологии, истории и культуры этносов Крыма, Крымский инженерно-педагогический университет; ведущий научный сотрудник

ник Крымского научного центра Института истории им. Ш. Марджани АН РТ (420111, Батурина, 7А, Казань, Российская Федерация); alimes@mail.ru

Для цитирования: Керимов И.А. «Эмел»имиз не эди (1930–1940) // Крымское историческое обозрение. 2020. № 1. С. 136–150. DOI: 10.22378/kio.2020.1.136-150

Our “Emel” (“Aspiration”) (1930–1940)

Ismail Kerimov

(*Sh. Marjani Institute of History of Tatarstan Academy of Sciences; SBEEHE RC «F. Yakubov Crimean Engineering and Pedagogical University»*)

Abstract. One of the most respected journals in the Crimean Tatar language, in 1930s was “Emel” (“Aspiration”), which was published in Pazarchik (Romania) from the 1st of January of 1930s up to the 1940s. “Emel” was arabographic up to the end of the 1930s, and only the last issues were published in Latin. Totally there were published 154 issues. The style of the journal in logotype was shown like this: “Scientific, literary, public and economical journal. Published once in 15 days”. Chief editor of the journal was popular Crimean Tatar writer, publicist and public figure Mistergip Fazil (Ulkusal). Different problems of the language, literature, culture and public life were highlighted regularly and published in the journal. At the same time there were given critical articles, reviews on the results of the scientific conferences of 1927, 1929, 1934 and discussions of Crimean Tatar literary language materials. A very big amount of literary material was published and discussed there: fiction literature, poetry, drama. Lots of articles were devoted to Stalin’s policy in the USSR. Real reasons of repressions against kulaks (wealthy citizens of the USSR) were presented and analyzed, severe repressions against Crimean Tatar specialists: scholars, writers and teachers of the Crimea were highlighted on the pages of the journal. The given article also analyzes the content of the journal connected with the Crimean Tatar diaspora in Romania. The attribution of some pseudonyms and abbreviations are given as well.

Keywords: Crimean Tatar periodicals, arabographic journal “Emel”, Crimean Tatar poets and writers of 1930s, folklore, problems of coming into being and development of the Crimean Tatar literary language

For citation: Kerimov I.A. Our “Emel” (“Aspiration”) (1930–1940). Krymskoe istoricheskoe obozrenie=Crimean Historical Review. 2020, no. 1, pp. 136–150. DOI: 10.22378/kio.2020.1.136-150

REFERENCES

1. Halid U. *Ilk söz* [First few words]. *Emel* [Inspiration]. 1930. No 1.
2. Unsal Aqtaş. *Bazı soyadların açıqlamaları* [Attribution of some authors] Bahçesaray (İstanbul). 2010. No 63–64.
3. Mehmet Niyazi. *Ithafat* [Dedication]. İstanbul. 1911; *Yaş tatar yazıları* [Young Tatar writers]. İstanbul. 1913; *Qırım şirleri. Köstence* [Crimean poems]. 1935.
4. *Noğaylar* [Nogays’]. *Emel* [Inspiration]. 1933. No 8.
5. *Bir kereden 48 wagon* [48 cars at once]. *Emel* [Inspiration]. 1930. No 11.
6. Seydamet C. *Qırımda açılıq* [The famine in the Crimea]. *Emel* [Inspiration]. 1931. No 9.
7. Soysal Z. *Leh arxivlerinde Qırım ile bağlı vesiqalar. Murad Geray Sultan bin Mubarek Geray Sultanniň mektübü* [A letter from Mubarek Sultan Giray]. *Emel* [Inspiration]. 1930. No 19.
8. Soysal Z. *Yan Kazimir devrine ait vesiqalar* [Documents related to the era of Jan Casimir]. Warszawa. 1939. 104 p.

About the author: Kerimov Ismail Asanovich – Dr. of Sci. (Philology), Professor, Director of the Scientific Research Institute of the Crimean philology, history and culture of the Crimean ethnos, SBEEHE RC “F. Yakubov Crimean Engineering and Pedagogical University”; Leading Researcher of the Crimean Scientific Center of Sh. Marjani Institute of History of Tatarstan Academy of Sciences (420111, Kazan, Baturin St., 7A, Russian Federation); alimes@mail.ru

